

Brussel, 20 juni 2019
(OR. en, pt, de)

Interinstitutioneel dossier:
2016/0359(COD)

9170/2/19
REV 2 ADD 1 REV 1

CODEC 1052
JUSTCIV 119
EJUSTICE 64
ECOFIN 483
COMPET 389
EMPL 264
SOC 356

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Ontwerp-RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD betreffende preventieve herstructureringsstelsels, betreffende kwijtschelding van schuld en beroepsverboden, en betreffende maatregelen ter verhoging van de efficiëntie van procedures inzake herstructurering, insolventie en kwijtschelding van schuld, en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2017/1132 (Richtlijn betreffende herstructurering en insolventie) (eerste lezing) - Vaststelling van de wetgevingshandeling - Verklaringen

Verklaring van Portugal

Portugal erkent dat de tekst van het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende preventieve herstructureringsstelsels, een tweede kans en maatregelen ter verhoging van de efficiëntie van herstructurerings-, insolventie- en kwijtingsprocedures, en tot wijziging van Richtlijn 2012/30/EU voldoende soepelheid biedt om de lidstaten in staat te stellen specifieke schuldcategorieën van kwijtschelding van schuld uit te sluiten of de toegang tot kwijtschelding van schuld te beperken, of om te voorzien in een langere kwijtscheldingsperiode tijdens welke dergelijke uitsluitingen, beperkingen of langere perioden naar behoren gerechtvaardigd zijn.

Portugal interpreteert de tekst in die zin dat de lidstaten bepalingen waarbij de toegang tot de kwijtschelding van belastingschulden wordt uitgesloten of beperkt, kunnen handhaven of opnemen, niet alleen omdat dergelijke bepalingen geacht moeten worden naar behoren gerechtvaardigd te zijn wegens de bijzondere aard van belastingschulden, maar ook omdat EU-wetgeving met gevolgen voor de betaling van omzetbelastingen, accijnzen en andere vormen van belastingen zou moeten worden vastgesteld op basis van een andere specifieke rechtsgrondslag, met inachtneming van bijzondere wetgevingsprocedures, zoals door het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is voorgeschreven.

Indachtig hetgeen voorafgaat, wenst Portugal zijn standpunt in beraad te houden ten aanzien van de regulering van de toegang tot kwijtschelding van belastingschulden bij de omzetting van de richtlijn.

Verklaring van Duitsland

Duitsland schaart zich achter het standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing over het Commissievoorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende preventieve herstructureringsstelsels, een tweede kans en maatregelen ter verhoging van de efficiëntie van herstructurerings-, insolventie- en kwijtingsprocedures (COM(2016) 723).

I.

Verwijzend naar zijn eerdere verklaringen voor de Raadsnotulen tijdens de zitting van de Raad JBZ van 4 en 5 juni en van 11 en 12 oktober 2018, herhaalt Duitsland echter zijn standpunt dat binnen de context van de bankenunie het voorstel geen wezenlijke bijdrage levert aan de maatregelen die nodig zijn voor het duurzaam terugdringen en in de toekomst vermijden van niet-renderende leningen. Daartoe zijn ingrijpendere elementen vereist, zoals ervoor zorgen dat schuldeisers met een zekerheid daadwerkelijk toegang hebben tot de waarde van de zekerheid in liquidatieprocedures.

Voorts verleent de richtlijn de lidstaten in titel II (Preventieve herstructureringsstelsels) een groot aantal mogelijkheden waartussen zij naar eigen inzicht kunnen kiezen, hetgeen hen ruimte laat voor uitvoeringsvormen die geen toereikende waarborgen bieden tegen misbruik en tegen economisch inefficiënte herstructureringspogingen. Dit kan leiden tot het vertragen van noodzakelijke insolventieprocedures, wat op zijn beurt kan leiden tot lagere rendementen.

Bovendien moet de verzameling van gegevens over terugvorderingspercentages als bedoeld in artikel 29, lid 3, onder b), van titel V (Monitoring), voor alle lidstaten verplicht zijn zodat de doeltreffendheid van insolventieprocedures in het kader van de bankenunie kan worden vergeleken.

De voorgestelde richtlijn biedt dan ook niet het vereiste minimumniveau van bescherming van schuldeisers en is derhalve geen belangrijke stap in de richting van het verwezenlijken van het *"Actieplan inzake niet-renderende leningen in Europa"* van 11 juli 2017.

II.

Tot slot meent Duitsland dat de richtlijn ondergeschikt is aan het Verdrag van Kaapstad van 16 november 2001 inzake internationale zekerheden op mobiel materieel (PB L 121 van 15.5.2009, blz. 8) en alle daarbij horende protocollen; dit blijkt ook uit overweging 95 van de richtlijn maar komt niet naar voren uit het dispositief (artikel 31, lid 3), enkel omdat de aldaar niet vermelde aanvullende protocollen nog niet in werking zijn getreden. Duitsland gaat er dan ook van uit dat de richtlijn, in geval van een conflict met de aanvullende protocollen bij het Verdrag van Kaapstad van 16 november 2001 inzake internationale zekerheden op mobiel materieel, wanneer die eenmaal in werking zijn getreden, geen afbreuk doet aan de toepassing daarvan, en dat een conflict met de bepalingen van internationaal recht dus kan worden uitgesloten.